

Стрічай волю, Україно!

Нам пора для України жити!

I. Franko

Народна газета
Верховинського району

Верховинські ВІСТІ

№34 (6145)

П'ЯТНИЦЯ,
21 СЕРПНЯ
1998 року

Шир. 30 см.

НОВИНИ

Філії "Гуцульщина" - 5 років

"Верховинські вісті"

В другій половині серпня 1991 року тодішній міністр освіти Петро Таланчук підписав наказ "Про створення філії "Гуцульщина" Інституту українознавства Київського національного університету імені Тараса Шевченка".

Із цим юним ювілеєм широко вітаємо науковців з "Гуцульщини", відзначаємо, що за цих п'ять років

написала філія сторінку в історії Гуцульщини. Завдяки старанням філії розпочато дослідження минулого краю устами старожилів, вже традиційними і обов'язковими стає зхист матур (творчих робіт) випускниками шкіл, значна робота ведеться в дослідженні природних ресурсів Гуцульщини. Помітний вклад науковці філії залишають на сторінках періодичних видань, "Гуцульського календаря". Залишається побажати — так тримайте далі!

"Ми - діти Світла"

Так називається третя книга Катини Ватаманюк, яка дніми побачила світ. Ця приємна подія радощами тим, що попередні книги користувались особливою пошаною і зацікавленістю читачів, а "Ми - діти Світла" продовжує навчати нас високої духовності, глибше пізнати те, що ми не випадково

живемо на цій землі, що на землі все взаємопов'язано. Книга вчить, заставляє спільно робити добро людям.

З роси і води Вам, Катиню Миколаївно. Хай творчі успіхи і Божа ласка будуть Вашими супутниками в житті.

"Жаб'є" знову відкрило двері

Прекрасне кафе "Жаб'є" спорудив у свій час колгосп "Радянська Верховина" в с. Верхній Ясенів. Але через економічні негаразди кафе змінило власника і... зчинилось.

І ось нарешті "Жаб'є" відкрило

двері вдруге. Тут відкрило своє кафе верховинське МП "Торг". Знаючи досвід і уміння директора цього підприємства Василя Рибенчука, можна впевнено сказати, що це буде пристойний заклад громадського харчування.

Верховинський хліб - найсмачніший

Мається на увазі хліб, який випікає, відкрита напередодні 7-ї річниці незалежності, хлібопекарня "Верховинський коровай". Випікають тут хліб на німецькому обладнанні поки що п'яти сортів. Хоч в перспективі асортимент буде значно збільшений і може досягти понад 20 видів хлібобу-

лочних виробів. Радше те, що нарешті й Верховина може похвалитися запашними, смачними буханцями і створено помітну конкуренцію бізнесменам, які завозять хліб з-за меж району. Крім того, створено нові робочі місця.

Створена "Словена", а "Крона" розширює виробництво

Спільне українсько-чеське підприємство "Крона" — по праву вважається одним із кращих підприємств у районі і по сумі сплачених податків, і кількості переробленої деревини, і імпортному технологічному обладнанню.

"Крона" планує надалі розширити виробництво за рахунок освоєння виробничих потужностей лісо-

комбінату і переробляти щорічно понад 25 тисяч кубометрів деревини. Є надія, що буде рівнятися на "Крону" й інше українсько-словацьке підприємство "Словена", яке напередодні Дня незалежності створено у Верховині на базі ВАТ "Верховинський лісокомбінат". А лісокомбінат — збанкрутував.

Знають наших і в Європі

Непогано виступили на Кубку Європи в Закопане (Польща) верховинські стрибуни з трампліна.

У своїй віковій групі Віталій Прокоп'юк здобув шосте місце. Його відзначено дипломом і кубком.

Маріяка ШКРИБЛЯК з Верховини (прис.Кривець) народилася, як і незалежна Україна, 24 серпня 1991 року

Інтерв'ю з

Наталка ПХОПЧ

Напередодні Дня незалежності України на актуальні питання сьогодення відповідає голова райдержадміністрації Петро ПОНІПОЛЯК

— Українська держава відзначає свою 7-у річницю. Ви не просто свідок цих подій, а й активний учасник процесу державотворення. Що можете з цього приводу сказати?

— Сім років незалежності України. Це дату громадяни нашої держави зустрічають з суперечливими почуттями. Значно, для історичної оцінки це занадто малий період. Але для перших висновків, особливо песимістичних, матеріалу нагромадилось чимало. Та спробуємо об'єктивно поглянути на саме явище незалежності України, на ті процеси, які відбуваються в нас, на перспективу нашого розвитку.

Сам факт проголошення незалежності Української держави можна розглядати як певний підсумок історичної боротьби українського народу за свою самостійність, з її героїчними та трагічними періодами. Але водночас це і наслідок загальносвітової тенденції розпаду багатонаціональних утворень та загострення внутрідержавних суперечностей на ґрунті нашого незадоволення владою бюрократичного апарату. Саме шасливий збіг цих факторів сприяв утворенню так званого суб'єктивного фактору революційної ситуації, коли ніби не хотіли жити по старому, а верхи не могли правити по старому. Цим і пояснюються теми демократизації суспільства, рист громадянської активності, а в результаті широка підтримка самої ідеї незалежності України. Свідченням цього є не тільки переважна більшість у Верховній Раді при прийнятті Акту проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року (221 з 346 депутатів проголосували "за"), а про значно важливіше — повна підтримка цього Акту на загально-

Шановні верховинці!

Районна державна адміністрація та районна рада сердечно вітають Вас з нагоди великого всенародного свята — Дня незалежності. Сім років тому Верховна Рада прийняла Акт про державну незалежність України. Здійснилося віковиче прагнення українського народу — відновити власну державу.

Якщо незалежності нашої держави — це роки самостійності і самоусвідомлення. Складний період зараз ми переживаємо, але головний підсумок минулих семи років очевидний — демократична Україна посіла належне місце на політичній карті світу.

Досвід цих років показує, що державотворчий процес привабливий і надзвичайно складний. Праця й терпіння, громадянська мужність і відповідальність, взагода і мир — тільки всі ці чинники забезпечать відне буття, процвітання держави і щастя її громадян.

Вірається, що це всенародне свято додасть сил і снаги всім у побудові міцної держави.

У цей святковий день бажаю Вам, дорогі земляки, міцного здоров'я, сил і мужності, оптимізму і віри, наснаги в праці на благо незалежної України.

СЛАВА УКРАЇНІ!

П.ПОНІПОЛЯК,

голова райдержадміністрації,

Д.СТЕФАНЮК,

голова районної ради.

Сьома річниця незалежності — не рядова подія

українському референдумі 1 грудня 1991 року (90,35%).

Та це був лише перший, так би мовити, декларативний крок на шляху до незалежності.

Другий крок був також не занадто важкий — зруйнування старих імперських утворів та ідеологічних догм. Але вже тут проявилась неоднорідність політичних, соціальних, національних, релігійних поглядів та інших факторів, що залишилися в спадок від старої системи або були внесені новими суспільними процесами. В результаті наявності таких суперечностей

не вдалось відійти в першу чергу в державотворчій від традиційної радянської схеми. Спроби вибудови радянської вертикалі притаманні і нинішній Верховній Раді. З іншого боку, в державі почалося сліпе копіювання законодавчих зразків державотворчості та управління. Механічне перенесення історично застарілих форм та інземних зразків привело до еkleктичної структури виконавчої влади та місцевого самоврядування. Яка, на жаль, не дозволяє в повній мірі управляти економічними та соціальними процесами на нинішньому перехідному етапі.

— Та, напевно, не лише негативний досвід набутий в процесі будівництва держави.

— Звичайно, незважаючи на помилки і прораханки, державотворчий процес розвивався досить динамічно і плідно. Творення власних законів сприяло формуванню таких державних атрибутів як армія, прикордонна і міліція служби, національної гвардії, служби безпеки, громадянства, державних символів (гімн, герб і прапор). Наступним кроком було введення національної валюти — гривні. Та найважливішим здобутком народу незалежної України було прийняття Конституції — 28 червня 1997 року.

Хоча ряд положень Конституції є результатом взаємних поступок та компромісів між різними політичними угрупованнями, однак в цілому — це є Основний Закон держави, яка прагне зайняти своє гідне місце в суспільному світовому співтоваристві. Головною сутністю Кон-

Олена ГРИГОРАК,
завіддям економіки газети
"Верховинські вісті"

АВТОР-СТОРИНКИ

Ми вже стали децю в'їдливими і надокучливими щодо того, що звикли всіх повчати: і як Богу молитися, і як жити, і що споживати. Але людині (кожній!) дається право вибору. І з сотень, із тисячі варіантів вона вибирає свою дорогу, свою долю. Як їй там поведеться — чи плакатиме від щастя, а чи ковтатиме сльози кривди й образи — то вже залежатиме від багатьох обставин, залежатиме і від самої людини, що поставить вона на стіл, а що під поріг...

Вона

*взяла
красу...*

Жінка, про яку маю намір розповісти, не ставила собі у житті захмарних цілей, не снідала неземними краснями, не шукала і не сподівалась на казкові скарби. Просто закінчила школу, здобула професію бібліотекарки і почала працювати у рідному селі на такій малопомітній, і ніхто не сказав би, що престижній посаді. І заміж вийшла не за незнайомого принца, а за звичайного сільського хлопця, який хіба що ростом вищий, та плечу мав ширше, і робітничий був, і слава Богу, таким й дотепер залишився. Отож ми вже вестигли багато що розповісти, а того, про кого розповідаємо — не назвали. А це ж Ганна Григорівна Марфієвич із Довгополя. Така мила і молода, всупереч літам і клопотам, така незвичайна своєю повсякденною заклопотаністю і чарівністю. У неї з Іваном троє таких же продливих та щедрих душею дітей. Та про них трохи згодом. А спочатку про отой справді незвичайній скарб, з котрим не розминулася душа Ганни Григорівни і завдяки якому і вона світиться якоюсь незвичайною красою, і все, що її оточує, стає одухотвореним. Здавалось б, ну, що аж такого складного в роботі бібліотекарки? Та ще й у нашій країні загальноосвітньої економічної скрути. Відкрити двері всього лише 2-3 рази на тиждень? Зачекати, чи хтось не повернувся книжкою пом'якшити? І знову замкнути ті ж таки двері? Оце й усього. Але Ганна Григорівна не була б сама собою, коли б тільки цим обмежувалась. Коли лише шийде на сільську дорогу, починається її спілкування з людьми. І в кожного до неї ядсь прохання, і кожному стає потрібне її добре слово поради, її добра усмішка. Це ж бо з її участю і "Пресвіті" організувалися, і відзначення кожного свята, а нещодавно у районній бібліотеці влаштувала Ганна Григорівна виставку власних вишивок. Хто на що своєрідну гостину краси завітав, заміслювався. Приглядався. Милувався красою узорів і кольорів, вибирав у душу неповторну урочистість, котру

створювали рукотворні дива цієї обдарованої рукодільниці. Отак ми обмовились про ще один надзвичайно важливий хист сільської бібліотекарки. Не в її характері обмежуватись рамками стандартних обов'язків. А як ви думаєте, чому? Та ж певно, що будь вона іншою людиною, і вела б себе по-іншому. А так — у вишитій на всі рукави українській сорочці, з широю усмішкою — така вона і на сцені, і в своїй світлиці, і в гостях на родинних святах. Такою знають її і вчителі її дітей, і синові друзі, і подружки двох донечок. Це ж треба! Принаймні негардажа Віталікова мама (так її усі в класі, де син навчається, величають) свято організувала із оглядами сімейного скарбу — вишивок та різьблених речей (це вже інша приточка творчої родинної ріки — Івана Михайловича). Із обов'язковим частуванням. Приглядалися дівчатка до вишивок Віталікової мами і думали: а що ж я? Чи лумала б? Бо в житті, видно, без краси суцужно жити. І якось холодно, незатишно. Купити, правда, багато чого можна, але воно не таке. Нема в ньому того тепла, що в отій скатертині чи наклейці, що вишиті власними руками. А в'язані, гачковані речі... Задивився! То що ж воно за диво, що ця обдарована Богом жінка не тишиться тим, що їй вдається стільки красивих речей створити, а ніби вихлопує цією красою перед десятками зацікавлених поглядів? Але ж воно теж, як видно, закладене в характері Ганни Григорівни. Душевна щедрість, вона ж і в тому, щоб поділитися з ближнім не тільки крайцем хліба. Якщо пізнав — передай іншому, якщо умієш — навчи і будуй твої знання та уміння поміжени. Пізніше ця надлишкову щедрість жінка розповідатиме й розповідатиме про себе. А мені буде жаль, чому це тільки я маю слухати цей ніжний і проникливий

голос, чому її не можуть почути сотні, тисячі, кому так, можливо, потрібна некриклива, непоказна мудрість цієї довгопольської майстрині. Це в душі нашій криється така потреба — красу творити. Якщо на гляди, то щоб обов'язково там щось квітло і пахло до осінніх морозів. Якщо в оселі, то щоб було врочисто і гарно, та ж ми не просто люди, а ще й українці. — замислено мовить Ганна Марфієвич. Ось воно що, в чому, виявляється, вся премудрість криється! Українці ми, та ще й на Гуцульщині проживаємо, в такому чарівному краї, де краса зі всіх сторін вихлопує — з шарнірок квітучих, лісів вічнозелених, джерел негмамовних. І з усього цього на кожного з нас стільком доброї енергії дається! Ми просто не хочемо ніколи до цього прислухатися, дає можливість зорієнтуватись власній душі, що в ній відбувається. А ніша співорозмовниці ще в дитинстві навчилася слухати власну душу. В цьому допомогла їй її добра порадишня бабуся, котра вишивала такі сорочки, які виляли молоді до шлюбу і свято вірили, що будуть щасливими. Запитаю: — Коли починаєш нову вишивку, про що думаєш? — Про різне, але тільки про

добре, про світле. Знаєте, то якось так, як художник береться за нову картину... — Я уявляю. А як ви ставитесь до тих людей, які бояться навіть узір дати відшпигати? — Спілкуваю їм. Бо краса лише для себе — не краса, а ярмо. Я настільки захоплена вишивкою, взагалі рукодільним, що не можу комусь відмовити, якщо забажає створити щось подібне. Я кілька років тому, знайома Вам широк, в кількох школах гуртки рукодільниці вела, додому вночі поверталася, але яка була щаслива від того, що дівчатка навчилися вишивати, чи в'язати! Це ж вони вже зможуть для себе, для своїх майбутніх родин щось гарне творити і жити у дружбі з Красою... А як тепер? — Звичайно, гуртки не стало, хоч навчати я дітей не перестаю. Правда, що в школі, то не в себе шоста... — Може, варто пожертвувати заради вишивки чи її інших гуцульських ремесел якимись

литися. Це, повірте, не важко. — А коли вам молитва допомогла так би мовити, очевидно, щоб кожен в це повірив? — Безліч, безліч разів! Хіба й могла б оце все повишувати без молитви? Та, якщо добре подумати, то на вишивках моєї і є молитви Богові за ту красу, якою Він нас обдарував! Але ось конкретний приклад. Побратися ми з Іваном. Перша дитина народилася. А тоді десь згодом і хвороби почали до нашої донечки навідуватись. Та що ж дієш — життя є життя. Хату перебудовували. І одного дня треба було мені хліб спекти. Тісто мама залишила і пішла у справах, а мені треба було піч виготувати і, одним словом, зробити все, щоб тісто хлібом стало. А в мене ще досвіду в цій справі не дуже було. Рідна матуся мене жаліла, до гарної печі не часто підпускала, все своїми руками більше старалася. Що я роблю? Хвору донечку на ліжечку заспокоюю, трисошок навколешках колю, і так широко перед тією піччю Богу молюся, аж плачу... Прийшли майстри на обід, прийшла і мама. Крають мої палички та прихвалюють, що хліб такий смачний удался. Потім запитують, котра газдина пекла? — Ганнуся, — мама сказала. — І в мене не завжди такий виходить... — визнала. Ось такий спогад. Що й казати, у кожного бувають свої життєві істини. Нелегкі. Буває й так, що хтось тільки того й жде, щоб спіткала тебе нещастя, чоловік посварив, засумнівався, а чи не ледарку собі за жінку взяв? А молитва, як бачите, і умінь додає і святості, і любові. Запитувати Ганну Григорівну можна багато про що, бо ж скільки у житті нашому і темничого, і незрозумілого, і такого, що зачмарює обрій нашої долі. Отож, я й запитала Ганну Григорівну, як це так, що вона така щедра, відкрита душею, усім ділиться, нічого в скриню не замикає, а що ж має за це навзаєм? — О, багато! Я така щаслива, коли людям добре. Коли люди діляться зі мною радістю. А скільки добрих порад до мене припливало саме тоді, коли мені було дуже важко! — Поділіться хоч би одною. Можливо, вона також комусь в пригоді стане, — пропонує своїй співбесідиці. — З радістю. Оце хворіли в мене діти, коли були маленькі. Тільки одного з лікарні вигнали, коли з другим щось коїться. Я вибилася з сил, просто не знаю, що діяти, ніби наслання якесь. А заходить якось до мене така не дуже молода жінка в бібліотеку і каже: "Чудя я, Ганнусячко, що маєш клопіт з дітьми". Я згоджуюсь. А вона: "Як хочеш, аби діти здорові росли, не першишмаття в суботу, бо оту всю нечисть зливаеш на родову лінію, і твої предки гнівються за це на тебе. Краще помоліть за них цього дня та милостивно давай". Так з того часу й роблю. Ось така вона, Ганнуся — бібліотекарка з Довгополя, людина з доброю гуцульською вдачею і прекрасною українською душею. Вона не нарикає на труднощі, вона творить Себе. Своєю родиною. Допомогає кожному, хто порад. Допомогає Україні. Нам залишається лише дивуватись, чому дотепер їй не присвоєне звання народної майстрині, адже вона його вже давно заслужила. Та це вже тема для іншої розмови. Наше завдання — просто розповісти про людину, яка володіє особливим хистом, особливим скарбом. Якщо Ви в це повірили, то це нас справді радує.

"Верховинські вісті"

Восьмий Гуцульський фестиваль

відбудеться через тиждень, 29-30 серпня, у Косові. Це ніби продовження святкування...

сідання оргкомітету майбутнього фестивалю.

Перший фестиваль, який провадився у мальовничому гірському урочищі Запілок біля села Верховий Ясенив...

Голова Косівського товариства "Гуцулячина" Василь ШКУРТАН приймає естафету фестивалю від голови Рахівського товариства "Гуцулячина" Миколи БЕРКЕЛІ

хреста. Це було щітком дорочню, бо відбулося в день великого свята Воздвиження Чесного Хреста.

Взявши старт у Верховинні, фестиваль побував майже на всьому терені Гуцульщини: в 1992 році — у Вижниці, у 1993 — в Рахові, в 1994 — знову у Верховинні, в 1995 — в Путилі, в 1996 — у Яремче, у 1997 — у Рахові.

Торік, на фестивалі у Рахові, відбулася злайомство членів танцювального колективу с.Вітче з гуцулами з Румунії

Світлина Василя Мануліка

На фестивалі 9 жовтня 1994 року у Верховинні. Момент передчої естафети путилянцями

Це наше свято

Микола ПОТЯК

голова районної організації "Меморіал"

Дорогі брати і сестри! "Об'єднати" свого часу комуністичним шляхом армом, діяли наслідки дня — 24 серпня 91-го року, який несподівано, мов динаміт, розірвав оте ярмо.

Але ми сьогодні йдемо нею, наче зранені, тому залишилися далеко позаду цивілізованих країн світу. Важкий спадок дістався нам від Союзу. Як зауважує наша величезна людина депутат парламенту Слава Стецько: "Народ потрапив у хаос невизначеності, вседозволеності. Цілеспрямовано руйнується незалежність тому, що влада наша ще не зовсім українська, занадто глибоко вкоренилася в народі, особливо у Сходу і Півдні України, почуття меншості майороса, безбачення. Сім років хіба не дотримували, аби нарешті перестати вірити в комуністичне майбутнє і не обрати комуністів до парламенту, які просто не можуть жити без Радянського Союзу, без КПРС. Як

не здатні на більше, як на те, що вже зробили. Погляньмо на природу хоча б вздовж Дніпра. Штучними морями затопили не лише найродючішу землю, там зруйнована історична пам'ять тисячоліття. А хімічні заводи, сконцентровані в густонаселених регіонах, хіба не руйнують і довкілля екологію, не кажучи вже про ядерні міни типу Чорнобильської АЕС, від якої вже здригнувся світ. Не признають своєї вини і за геноцид. В той час, коли народ масово гине від голоду, холоду і куль, велася пропаганда настільки витончено, що в світі назвали українців найщасливішими людьми планети. На цій спланованій руйні досі залишились розквітлі ті роки, перш за все КПРС-КПУ. В парламенті зараз багато їхніх дітей і онуків, які добре запам'ятали оте добро, розкішні кабінети, спеціальні дачі, заповідники, лікарні, санаторії. Вони не знали, та й не могли знати, як жила простий трудяшка, яка і вони могли опинитися в числі тих сотень тисяч ворогів народу, дешевой робочої сили. Ціх депутатів і зарари чужі не болять.

Українці — народ християнський. Церква, духовність могли б об'єднати цей народ. Але і тут не всі поміняють своєї відірваності від Христової вселенської Церкви. Хто і для чого це робить. Для чого стільки православних патріархів в Україні? Ідучи до незалежності в повному розумінні, народ повинен прийти до духовної незалежності, яку може забезпечити Вселенська Церква. Обряди тут не причому, бо це лише зовнішня форма життя людей. Приміром, наш Візантійський обряд пишній, його називають грецький, або православний чи східний. Але ніщо, скільки йде боротьба за саму незалежність, не зможе об'єднати духовно народ і ввадити в цю церкву. Швидше зробить це сама паства, яка не пов'язана з привілеями і багатством доходу, на яку впливають ті чи інші політичні течії. Саме такої церкви і таких незалежних віруючих боявся російський цар і загравив Київську митрополію в свій час. Як відомо, в 1946 році з винищенням патріотів ОУН-УПА згодом була ліквідована і УГКЦ. Тому по-праву ми називаємо її нашою.

Незалежність — це наше свято. За неї стільки страждали, стільки крові століттями проливав народ. І є надія, що до влади приваду патріоти. Або народ український в силу історичних обставин ще хиткий, безпомірний, як немовля, яке лоняться за будь-яку руку, аби не впасти.

Хай інші нинішні і майбутні президенти, голови парламентів, прем'єр-міністри будуть у достоянні всенародного визнання і пошани, як такі, що виправдали довіру найширших верств населення. Бо ж незалежність — щасливе життя всього українського народу. Слава Україні!

Телепрограма ГРТ

ПОНЕДІЛОК, 24 серпня 5:00 Телеканал "Добрий ранок". 8:00, 11:00, 14:00, 17:00, 22:25 Новини. 8:15 "Роксолана — полонинка султана". 8:55 Поде чудес. 9:55 Здоров'я. 10:20 Домашня бібліотека. 10:30 Вгадай мелодію. 11:15 "Разом". 12:00 Фільм "Оповідь про Савуша". 13:35 Мультфільм. 14:20 Мультсеріал "Тін-Тін іде слідом". 14:45 Маршфон-15. 15:05 Зоряний час. 15:40 "Літо наших надій". 16:05 ... До шестнадцяти і старше. 16:30 Навколо світу. 17:20 "Роксолана — полонинка султана". 18:05 Час пік. 18:30 Вгадай мелодію. 19:00 "Лакони у масці". 19:45 На добраніч, діти! 20:00 Час. 20:40 Серіал "Горещі". 21:50 Авторська програма Е.Раднова. 22:35 "Будинок на Грубній".

ВІВТОРОК, 25 серпня 5:00 Телеканал "Добрий ранок". 8:00, 11:00, 14:00, 17:00, 23:50 Новини. 8:15 "Роксолана — полонинка султана". 9:00 "Лакони у масці". 9:45 Символістика. 10:20 Домашня бібліотека. 10:30 Вгадай мелодію. 11:15 "Разом". 12:00 Фільм "Оповідь про Савуша". 13:40 "Мультифільм". 14:20 Мультсеріал "Тін-Тін іде слідом". 14:55 Щасливий випадок. 15:40 Серіал "Літо наших надій". 16:05 ... До шестнадцяти і старше. 16:30 Навколо світу. 17:20 "Роксолана — полонинка султана". 18:05 Час пік. 18:30 Вгадай мелодію. 19:00 Тема. 19:45 На добраніч, діти! 20:00 Час. 20:40 Киноконцерт "На Вас очікує громадянка Нікаворова". 22:25 Футбол. Кубок УЕФА. "Динамо" (Москва) — "Полонія" (Польща).

СЕРЕДА, 26 серпня 5:00 Телеканал "Добрий ранок". 8:00, 11:00, 14:00, 17:00, 23:15 Новини. 8:15 "Роксолана — полонинка султана". 9:00 Футбол. Кубок УЕФА. "Динамо" (Москва) — "Полонія" (Польща). 9:45 У світі тварин. 10:20 Домашня бібліотека. 10:25 Дзентамента-доку. 11:15 Програма "Разом". 12:00 Мелодрама "Господиня дитячого будинку". 1 с. 14:20 Мультсеріал "Тін-Тін іде слідом". 14:45 "Класна компанія". 15:15 Поклик джунглів. 15:40 Серіал "Літо наших надій". 16:05 ... До шестнадцяти і старше. 16:30 Навколо світу. 17:20 "Роксолана — полонинка султана". 18:00 Футбол. Ліга Чемпіонів. "Спартак" (Москва) — "Літос" (Болгарія). (у перерв: 18:50 На добраніч, діти!) 20:00 Час. 20:40 Комедійний бойовик "Смертний бійок". 22:30 Док.фільм "Океан".

ЧЕТВЕР, 27 серпня 5:00 Телеканал "Добрий ранок". 8:00, 11:00, 14:00, 17:00, 23:50 Новини. 8:15 "Роксолана — полонинка султана". 9:00 Тема. 9:45 Доки всі вдома. 10:20 Домашня бібліотека. 10:25 "Ці потішні тварини". 11:15 Програма "Разом". 12:00 Мелодрама "Господиня дитячого будинку". 2 с. 14:20 Мультсеріал "Неймовірні пригоди Джонні Кваста". 14:40 Класна компанія. 15:10 Сінгел. 15:40 Серіал "Літо наших надій". 16:05 ... До шестнадцяти і старше. 16:30 Навколо світу. 17:20 "Роксолана — полонинка султана". 18:05 Година пік. 18:30 Ці потішні тварини. 19:00 Щоб пам'ятали. 19:45 На добраніч, діти! 20:00 Час. 20:40 Детектив "По тонкій квіст". 1 і 2 с. 0:00 "Тися ослів".

П'ЯТНИЦЯ, 28 серпня 5:00 Телеканал "Добрий ранок". 8:00, 11:00, 14:00, 17:00, 23:20 Новини. 8:15 "Роксолана — полонинка султана". 9:05 Клуб мандрівників. 9:55 Сьмек. 10:15 Домашня бібліотека. 10:25 Грай, гірники! 11:15 Програма "Разом". 11:45 "КВК-98". 14:20 Фільм-казка "Осіння шкура". 15:40 Мультфільм. 15:55 Вулиця Семак. 16:25 "Горщик Фрутте". 17:20 "Роксолана — полонинка султана". 18:10 Здоров'я. 18:45 Поде чудес. 19:45 На добраніч, діти! 20:00 Час. 20:40 Комедія "Італієць у Парижі". 22:30 "Загибель бога".

СУБОТА, 29 серпня 7:00 Фільм "Савуша". 8:45 Слово пастиря. 9:00, 14:00, 16:55 Новини. 9:10 Домашня бібліотека. 9:30 Ранкова пошта. 10:05 "Каламбур". 10:40 Сьмек. 11:00 Повернення Трет'яківки. 11:25 "Музика компанії". 12:25 Фільм "Не могу сказати прощай". 14:20 "Цивілізація". 14:50 У світі тварин. 15:30 Мультфільм. 16:10 Як це було. 17:15 Запрошує Концертна студія Останіно. 18:25 Комедія "Велика перерва". 4 с. (Заключення). 19:45 На добраніч, діти! 20:00 Час. 20:40 Комедія "Італієць у Парижі". 22:30 "Загибель бога".

НЕДІЛЯ, 30 серпня 6:45 Комедія "40 на користь Тетяноі". 8:15 Спортлото. 8:40 "Дісей-клуб". 9:00, 14:00, 22:55 Новини. 9:10 "Негуєсі нотаткоі". 9:30 Доки всі вдома. 10:10 Ранкова зра. 11:00 Слово Росії. 11:30 Грай, гірники! 12:00 Словесні відомості. 12:30 "Піжидна одесь квітнина Кусто". 13:25 Символістика. 14:20 Клуб мандрівників. 15:05 Футбольний огляд. 15:40 "Дісей-клуб". 16:35 Колесо історія. 17:20 Крашні автомобілі у Москві. 18:00 Фільм "Справа Румунцела". 20:00 Час. 20:35 Комедія "Німе кіно". 22:25 "Абаксур". 23:10 Фільм "Федора".

Advertisement for a farm with a clock icon showing 12:32. Text: Дорогу дочку та сестричку Мар'янку ШЕКЕРЯК з с.Краснолілля вітають з днем повноліття тато, мама та сестричка Інна. Твоє дитинство вже пройшло. Роки пробігли, дні, години. І повноліття вже прийшло. Тобі на радість й для родини. Будь же щаслива та здорова. Весела, мудра і красива. Рости батькам на радість, доня наша чорнобрива. І пам'ятай, що ти вже є людина.

Advertisement for a funeral home with a cross icon. Text: Учніський та педагогічний колектив Білоберезької школи І-ІІІ ступенів висловлюють глибоке співчуття сім'ї Шарбуржків Юрія і Марії з приводу передчасної смерті їх дочкн, учениці VIII класу Світлани. Колектив лікувально-оздоровчого комплексу "Верховина" глибоко сумує з приводу передчасної смерті начальниці КРЗ ХАЛМАТОВА Сергія Борисовича і висловлює глибоке співчуття рідним і близьким.

